

Zpráva o průběhu Evaluačního workshopu (EW) v mentoring supervizi, který proběhl ve dnech: 20-21.11. 2015.

I. Popis průběhu EW

EW proběhl v prostorách Pracovny.cz v Praze 3. EW se účastnilo 6 kandidátů na roli mentoring supervizora/ky, a to jmenovitě: Magda Frouzová, Hana Boháčková, Jan Holejšovský, Milan Stiburek, Jan Šikl, Martina Venglářová. V rolích hodnotitelů byli tři tréninkoví supervizoři/ky a to jmenovitě: Blanka Čepická, Johan Pfeiffer, Jitka Vodňanská. Zajištění technické stránky průběhu EW bylo na bedrech výkonné ředitelky ČIS Mirky Bubely.

EW byl pro oba dny otevřen nejen výše jmenovaným, ale i dalším členům ČIS. EW se první den účastnilo sedm, druhý den šest členů ČIS.

První den v dopoledních hodinách jednotliví kandidáti předváděli svůj styl učení. V odpoledních hodinách pak prezentovali, jak si modelově připravili jimi vybraný výukový modul. V obou případech po cca 10-15 minutových prezentacích následovala zpětná vazba - diskuze otevřená všem přítomným. Druhý den probíhaly jednotlivé cca 45 minutové pohovory kandidáta s dvěma tréninkovými supervizory.

V první den se ukázalo, že:

- ne všichni kandidáti měli jasno v tom, co a v jaké části mají prezentovat,
- některými kandidáty byl i značně nepříjemně vnímán časový limit (10 minut na prezentaci). Někteří z nich pak "kontraktovali" prodloužení své prezentace na úkor času diskuze a zpětné vazby.

Druhý den paralelně s individuálními pohovory probíhal workshop zaměřený na konkrétní pochopení a uchopení role mentoring supervize tak, jak je definována v manuálu EASC. Tento workshop měl za cíl alespoň rámcově otevřít přemýšlení o mentoring supervizi hlavně těm kandidátům, kteří prošli jen prvním přípravným workshopem na EW. V něm bylo zahrnuto téma výuky supervize, ne však téma mentoringu. Jako podklad pro diskuzi byly částečně využity materiály zpracované Johanem. Původní záměr věnovat se i výukovému modelování mentoring supervize se nenaplnil. Celý workshop proběhl formou diskuze a brainstormingu.

Všech 6 kandidátů procesem EW prošlo úspěšně a sborovna se tak rozšiřuje o dalších 6 nových členů. Předání diplomů je plánováno na jaro 2016.

V závěrečném hodnocení se většina kandidátů vyjadřovala v tom smyslu, že:

- Individuální pohovory nebyly formální.
- Nebylo možno vystačit jen se silikonovými odpověďmi.
- Řada kandidátů celý proces hodnotila i jako proces, ve kterém se jim i leccos otevřelo, propojilo.
- Veskrze pozitivně bylo hodnoceno to, že paralelně s individuálními pohovory probíhal i společný dělný proces workshopu nad konkrétním tématem. Což mimo jiné přispělo k pocitu role dospělého a ne jen "zkoušeného žáka".

Workshop na téma mentoring supervize byl v celku pozitivně hodnocen i dalšími účastníky.

Dle metodiky EASC bude mít příští EW již jinou podobu. Nicméně do budoucna je možná dobré přemýšlet, jestli je možné ještě lépe zajistit komfort kandidátů. Možná by někdo měl být přímo v roli zajišťování "blaha" kandidátů. Paralelní workshop byl přijat vesměs dobře, ale potřeba zvážit, jestli je to do budoucna nosné schéma či nikoliv.

II. Záznam průběhu paralelního workshopu na téma mentoring supervize

Z diskuze vyplynulo, že v rámci výuky, tak jak je nyní nastavena, není možno sledovat individuální vývoj toho kterého frekventanta a šít mu, v případě potřeby, výuku na míru. Někdy se stává, že teprve na konci výuky se projeví u některého kandidáta poměrně základní nepochopení některých aspektů filosofie a teorie, či základní nedostatek ve vlastní řemeslné supervizní zručnosti.

V diskuzi se objevoval jistý odpor ke konceptu či **termínu "mentoringu"**. Byla kladena otázka proč zavádět "novoty" a jestli už to v podstatě neděláme, jen to jinak nazýváme.

Tématu **míry zodpovědnosti mentora za mentorovaného** a moci mentoring supervize, respektive mentoringu jako takového bylo věnováno poměrně dosti energie. Jako jasný rámeček vymezení modus operandi mentoring supervize se diskutovala nutnost dobře popsat, co jsou kompetence supervizora

(dovednosti – schopnosti – znalosti - osobnostní charakteristiky), co dělá supervizora supervizorem. Bylo zřetelné, že tak jak je to nyní definováno (schopnost konceptualizovat případ, zajistit bezpečí... atd) je nedostačující. Příliš obecné a někdy příliš teoretické.

Prostor byl věnován i tomu, jak dalece je záhodné a potřebné měnit, přestrukturovat stávající **system základního vzdělávání** v supervizi v rámci ČIS. A to nejen vzhledem EASC manuálu, ale hlavně vzhledem k poznatkům slabin stávajícího výcviku, tak jak je lektori rozpoznávají v rámci výcviku a jak je rozpoznávají mentoring supervizoři v rámci individuální supervize frekventantů výcviku. Byla diskutována varianta, že namísto dvojice lektorů, by vlastní výcvik vedl lektorský tým. Ten by byl veden jedním tréninkovým supervizorem, který by byl hlavní zodpovědný za celkový koncept, průběh atd. V jeho týmu by pak byly 2 - 4 mentoring supervizoři. Každý z nich (otázka jestli i tréninkový) by paralelně s výukou modulů vedl formou skupinové mentoring supervize, skupinku cca 5 frekventantů. Mohl by tak mít i roli jakéhosi "kroužkového" vedoucího. Tato skupinka by se během výcviku sešla cca 6x na 5 - 8 hodin (tedy asi 2x ročně). Naplnil by se tak požadavek 30 hodin mentoring supervize ve skupině. Tito mentoring supervizoři by se, třeba i různou měrou, podíleli na vlastní výuce. Mimo jiné by to umožnilo více mentoring supervizorům naplnit potřebné hodiny výuky k přípravě na tréninkové supervizory. Celý tým by pak měl i nějaký pravidelnější čas na sdílení poznatků průběhu růstu a rozvoje jednotlivých frekventantů. Tedy nepokračovalo by se v modelu do značné míry odvozeného ze SUR - dvojice lektorů, muž a žena atd. To by mimo jiné mohlo mít pozitivní vliv na jasné odlišení psychoterapeutického výcviku a výcviku v supervizi. Mentoring supervizoři pro individuální supervizi frekventantů musí být asi jiné osoby, než členové týmu (mentoring supervizoři skupinové supervize). Mentoring supervizoři individuální supervize musí být však alespoň minimálně obeznámeni jak aktuálně výuka probíhá, jak se o ní (o supervizi obecně) ve škole ČIS přemýšlí. Tedy nějak na "sborovnu" napojení být musí.

Byla diskutována i **otázka finanční**, o kolik by byl nový model případně dražší. Zavedení skupinové mentoring supervize bude o něco dražší, ale asi ne o tolik. Otázka je, o kolik bude dražší to, že na výcviku by někdy byli více jak dva lektori (ale nemusí být všichni na celý víkend atd.). Hrazení skupinové mentoring supervize by mělo být zahrnuto v placení za výcvik jako takový. Finanční úhrada bude započítaná do celkové částky výcviku a nebude se hradit zvlášť na setkání mentoring supervize.

Z diskuse také vyplynulo, že je potřeba vytvořit nový modul pro **system vzdělávání kandidátů na mentoring supervizory** (50 hodin....).

Zapsal Johan, upravila Mirka